

Bir umrenin öğrettikleri

**Selva Özelbaş
Üsküdar/ Vaizi**

Bir vaaz sonu ve hanımların soruları üzerine sohbet ediyoruz. Yoğunlukla, birlikte umre yaptığımız hanımlar var ve hâlâ tadı damaklarında olan umre seyahatlerinden bahsederken cemaatin içinden bir hanım, “Hocam, neden insanlar bu iş için bu kadar para harcıyorlar, halbuki ülkemizde işsiz insanlar dolu.” diye söze girdi. Cemaatimizin âdetidir, birisi soru sorduğunda cevap vermek için hocadan önce davranırlar. O gün de aynısı oldu; umreye gidenlerden biri, “Ben de aynı sözleri söyler hatta daha da ileri geçerdim ama oradan döndükten sonra kesinlikle böyle konuşmuyorum. Ben dünyada pek çok ülkeyi gezdim, neden burayı da görmeyeyim; üstelik ben öğrenci de okutuyorum, çok zengin biri de değilim.” dedi.

Gerçekten de bu hanım tereddütlerle; gitsem mi gitmesem mi sancıları içinde umre yapmaya karar vermişti. Çünkü çevresi, en yakınları “Sen oralarda yapamazsın, sakın ha...” anlayışında insanlardı. Umreye gitme kararından sonra da ona inanamamışlardı. “Eşiniz de gelmek istemez mi, birlikte güzel olurdu” deyince, “Aman hocam eşim içiyor hâlâ, katiyen gelmez.” diye cevap vermişti.

Çok mutlu ve etrafına enerji saçarak umresini yapan bu hanımefendi bütün bir umre boyunca özellikle namaz konusunda eksiklerini sormaya devam etti. Gitmeden önce namaz kılmadığını söylerken “İnşallah bundan sonra kılarırsınız, sizin için zor olmaz.” dediğimde “yok, yapamam” diyen bu hanım, zaman içerisinde önemini kavramış ve tadını almış biri olarak Kâbe’de, “Allah’ım namazlarımı devamlı kılmamı ve kazalarımı da kılabilmeyi bana nasip et” diye dua etmekte olduğunu söylüyordu. Dünyanın pek çok ülkesini gezmiş, bilgili, görgülü, kültürlü bu hanım burada asıl aradığını bulmuş, eksiklerini tamamlama yoluna koyulmuştu. Hayatının önemli bir bölümünü öğretmenlik yaparak eğitime adanmış hanımefendi, bilmediklerini öğrenme konusunda da son derece tevazu sahibi idi. Sormaktan, öğrenmekten utanmıyor, kibirlenmiyordu.

Yaşadığı çevreden nasıl olup da gelebildiğine kendisi de hayret ediyordu ve ben ona bunun hem kendisi hem de çevresi açısından önemine dikkat çekerek, “Bundan sonrası için hiçbir şeyden ve kimseden endişeniz olmasın, siz Allah’ın seçerek evine davet ettiği kimsesiniz... Siz bir kardelensiniz...” derken yürekten inanarak söylemiştim ve “Hocam ben ne demek istediğinizi anlıyorum.” diye cevap vermişti.

Bu, sadece bir örnek ve benzeri örnekler ziyadesiyle. Ben, arzu eden her kesimden insanın umreye gelmesinin önemli olduğuna inanıyorum. Çünkü umre aslında bir sınav; kişi orada kendini görecektir, kendini tanıyacaktır. Hangi düşüncelerle yola çıkarsa çıksın sonunda kişi kendi boyunun ölçüsünü alacaktır. Umreye giden kişi imanını sorgulamayacaktır ama inandığı dini ne kadar biliyor, ibadetleri konusunda eksikleri var mı? Bilmedikleri neler? Davranışlarındaki doğru ve yanlışlar nelerdir? Bilgi, davranış ve duygu boyutunda dengeli bir insan mı? Bu konuda en önemlisi de kişinin kendisini görmeyi istemesi ve gördüğünde de tanıyıp kabullenmesi, eksiklerini gidermeye istekli olmasıdır.